

men man har i Betragtning affamtlige Forhold ment at maatte gaa ud fra, at Grundlaget for Pensionen burde være det samme som i Pensionsløven, burde være 1,800 Kr., halv Løn for 13 Aars Tjeneste i Overensstemmelse med Pensionsløven, men at herfra maa drages 420 Kr., da ellers den paagældende Funktionær vilde vinde ved, at han kun havde været konstitueret og ikke fast ministerielt ansat.

Indenrigsministeren (Ingerslev): Jeg benægter ikke Berettigelsen af det første Argument, som den ærede Ordfører benyttede, men jeg tillader mig at gentage, at naar her kun har været Tale om Konstitution, saa ligger det i ganske særlige Forhold. Af disse Forhold følger ogsaa, at man maa enes om den Pension, der skal gives, og at jeg ikke kan stille bestemte Krav paa Pension. Jeg tror imidlertid ikke, at der kan paavises noget Punkt, hvor man henfører Bygningsinspektøren til Bestillingsmændenes Klasse, og derfor tror jeg ikke, at Argumentation i den Retning slaar til. Hvis man var kommen til en anden Ordning, end man tidligere havde, vilde man være kommet til at lade ham være Embedsmand og ikke Bestillingsmand, og derfor mener jeg, at Argumentation fra en Afkortning, som kun sker for Bestillingsmænd, i og for sig er mindre korrekt. Jeg bestrider ikke den ærede Ordførers Berettigelse til at udtale, at efter et Skøn over alle Forhold maa denne Pension nedsættes noget, idet jeg erkender, at jeg ingen Krav har at stille om nogen Pension; jeg maa efter min Mening tage, hvad Rigsdagen vil bevilge til den vedkommende Embedsmand. Jeg har altsaa ikke i Realiteten at argumentere over Størrelsen af den Pension, som Udvalget foreslaar; jeg har kun at argumentere mod Afkortelsen som for en Bestillingsmand, da jeg ikke tror, at det passer i nærværende Tilfælde.

Da ikke flere ønskede at udtale sig, var Forhandlingen sluttet.

Ændringsforslag af Udvalget:

§ Linie 2 ændres „1,800 Kr.“ til „1,380 Kr.“
vedtoges uden Afstemning.

Lovforslagets eneste Paragraf med den vedtagne Ændring saalydende:

Der tillægges Bygningsinspektør, Statsraad, Dr. phil. Johan Daniel Herholdt, Kommandør af D. og Dm., en ekstraordi-

uær Pension af Statskassen, stor 1,380 Kr. aarlig, fra den 1ste April 1892 at regne.
vedtoges uden Afstemning.

Sagens Overgang til tredje Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslag til den forestaaende 3dje Behandling indkaldtes til Søndag Middag Kl. 1.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Tillæg til Lov om Landkommunernes Styrelse m. v. af 6te Juli 1867.

Formanden (Høgsbro): Denne Sag kan ikke nu foretages uden Tingets Samtykke; men, hvis ingen gør Indsigelse, betragter jeg det som givet. (Ophold). Samtykket er givet, og vi gaa da til Forhandlingen.

(1ste Behandling findes i Tidenden Sp. 1156, Udvalgets Betænkning i Tillæg B. Sp. 951).

Uden for Betænkningen var intet Ændringsforslag stillet.

De stillede Ændringsforslag samt Lovforslagets Paragraffer sattes til Forhandling under et.

Ordføreren (Berntsen): Det er i Aar 25 Aar siden, at Rigsdagen behandlede og vedtog den nugældende Landkommunallov, der fik tgl. Stadfæstelse den 6te Juli 1867, og jeg vil derfor ønske og haabe, at den højtærede Indenrigsminister maatte enes med dette Ting og med Rigsdagen i det hele om at give dette lille Lovforslag i den Skikkelse, som Udvalget er enigt om at foreslaa det affattet i, som en lille passende Jubilæums-gabe til de landkommunale Raad, som en lille Anerkendelse for det ikke ubetydelige Arbejde, disse Raad have udført i det forløbne Tidsrum, og en Anerkendelse for den Maade, hvorpaa det i det hele taget er sket. Der var sikkert ikke mange i 1867, da Lovforslaget om Landkommunernes Styrelse forelaa til Forhandling her, der anede, at Sogneraadenes Virksomhedsomraade skulde faa den